

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

LYCKEBY Å. — AMATÖRFOTO. Å. SCHOERNER, KARLSKRONA.

21:STA ÅRG.

DEN 4 APRIL 1920

N:O 27

Foto. Jäger, Skåne.

Klubb: Bengt Sjöförsparre.

P. A. Heckscher

Så långt vi kunna erinra oss, har en tidningsartikel av en enskild svensk man aldrig åstadkommit samma uppseende eller samma lidelsefulla diskussion som den av prof. Eli Heckscher i Stockholms Dagblad den 11 mars, varigenom han uppmanade allmänheten att uttaga guld ur riksbanken. Hans excellens statsministern, vars egenskap av förutvarande bankofullmäktig i detta sammanhang torde böra erinras, lät till och med hänföra sig till omdömet, att artikeln i sin ansvarslöshet vore att likställa med sabotage. Det omdömet står sig naturligtvis icke; att begagna sig av en grundlagsenligt garanterad rättighet kan omöjligt likställas med förfaranden, som, om än icke enligt lag brottsliga, dock kunna förutses leda till förstörelse av liv eller egendom. Men även från andra håll har man beklagat sig över den tankegång som i artikeln kom till synes: man anser en vädjan till allmänhetens vinstbegär opassande, även om det gällde att komma en enligt författarens och många med honom — varibland alla nationalekonomers — mening för landet skadlig bankpolitik till livs. Härvid förbises emellertid helt säkert, att meningen icke var, att de gulduttagande skulle göra sin vinst på andras bekostnad: de skulle endast skydda sin egendom mot en genom bankens underlåtenheter undan för undan fortskridande värdeminskning. Lyckades det att genom tillräckliga gulduttag tvinga riksbanken in på en ny, med den nationalekonomiska vetenskapens läror överensstämmande bankpolitik, varigenom vår valuta återställdes till sitt grundlagsenligt garanterade värde eller åtminstone skyddade mot ytterligare depreciation, skulle det komma hela vårt folk till godo genom prisnivåns återförande till ett mera normalt och stabilt läge. Det får ej heller glömmas, att den egentliga rusningen på riksbanken icke inträffade, förr än bankofullmäktige själva gripits av panik och på grund av ett gulduttag av c:a 333,000 kr. ur en guldkassa om 265 mill. kronor begärt en suspension av sedelinlösningsskyldigheten, som grundlagsenligt icke kan ifrågakomma annat än vid krig, krigsfara eller svår ekonomisk kris, som gör en sådan suspension oundgängligen nödvändig. Efteråt lär ingen lugnt tänkande medborgare kunna förneka, att prof. Heckscher med sin artikel gjort landet en stor tjänst, redan därigenom att han bragt bankofullmäktiges från olika håll med synnerlig skärpa bedömda sedelutgivnings- och diskontopolitik under grundlig debatt.

Eli Filip Heckscher är född i Stockholm den 24 november 1879 samt son till dåvarande prokuristen, sedermera danske generalkonsuln därstäder, juris dr Isidor Heckscher och hans maka Rosa Meyer. Efter att i december 1897 ha aflagt mogenhetsexamen i Stockholm idkade han akademiska studier vid Uppsala universitet och Göteborgs högskola samt aflade år 1904 filosofie licentiatexamen vid det förstnämnda med nationalekonomi som huvudämne. Därefter mottog han förordnande som amanuens i nationalekonomi under professor Cassel vid Stockholms högskola samt höll i denna egenskap föreläsningar i socialpolitik. Samtidigt erhöll han uppdrag att författa den nationalekonomiska historiken i det stora arbete järnvägsstyrelsen utgav med anledning av femtioårsminnet av statens järnvägars första påbörjande: det var studier i anslutning till detta uppdrag, som lågo till grund för hans gradualavhandling: "Till belysning av järnvägarnas betydelse för Sveriges ekonomiska utveckling", i vilken särskilt värdefulla bidrag lämnades rörande det oerhörda inflytande järnvägarne haft på befolkningsfördelningen i vårt land, speciellt städernas starka tillväxt, uppkomsten av stationssamhällen och stagnationen av på äldre kommunikationsförhållanden vilande befolkningscentra.

Efter sin gradualdisputation förordnades Heckscher till docent i politisk ekonomi vid Stockholms högskola, varifrån han dock redan två år senare kallades till övertagande av lärostolen i nationalekonomi och statistik vid Stockholms handelshögskola vid dennas upprättande år 1909, det lärarekall han alltså innehar och med synnerlig framgång och till sina lärjungars samstämmiga tillfredsställelse utövar. I besittning av en beundransvärd arbetskraft och en ovanlig skriftställareförmåga har Heckscher emellertid dessutom på de mest vitt skilda områden offentlig framträtt och sökt vara det samhälle han tillhör till gagn.

Det arbetsfält, på vilket han med förkärlek synes ha förlagt sin självständiga forskarverksamhet, är det ekonomiskt historiska. Dit hörde i viss mån redan hans gradualavhandling och sedermera har han tid efter annan återvänt dit i bidrag till Historisk Tidskrift och Ekonomisk Tidskrift såväl som genom självständiga avhandlingar, av vilka hans utredning om kontinentalsystemet ännu är i färskt minne. I hithörande skrifter ådagalägger han en utomordentlig beläsenhet och en förmåga att bringa materialet in under intresseväckande och klagörande synpunkter, som man måste beundra även i det fall, att man i detaljer kan vara av avvikande mening.

En annan stor grupp inlägg och skrifter av mera populär och av dagsaktualiteten påverkad art äro de, som han ägnat åt förmögenhets- och inkomstfördelningsproblemet. En bestämd anhängare av en genomgripande social reformpolitik har Heckscher å andra sidan aldrig tröttnat att starkt kritisera socialismens teoretiska läror och ej håller undandragit sig att i offentlig disputation med dess anhängare söka hävda sin avgjort antisocialistiska åskådning. Av hans hithörande skrifter må särskilt nämnas "Socialismens grundvalar" år 1908 och "Varför äro några rika och andra fattiga?" år 1913.

En tredje grupp inlägg röra praktiskt-ekonomiska frågor. I Ekonomisk Tidskrift har han behandlat sådana aktuella ämnen som utförelsebevis för svensk spannmål, och skogsbrukets räntabilitet, i Järnkontorets annaler förutsättningarna för järnindustriens av-sättningsmöjligheter, på andra ställen tullpolitik och trustväsen samt landets kapitalbehov och utländska skuldsättning. I dessa skrifter framträder Heckscher som en deciderad anhängare av frihandels teorier trots en i övrigt ganska avgjord konservativ läggning, som förmått honom att medarbeta i det på sin tid mycket uppmärksammade samlingshäftet "Försvarsfrågan", vilket 1911 utkom i icke mindre än fem upplagor, samt att deltaga i grundandet av Svensk Tidskrift, vilken tack vare sitt värdefulla innehåll år för år fått större spridning och vid sitt inträde till hösten detta år i sitt andra årtionde kan anses ha en tryggad framtid som vårt lands största månadsrevy. Heckscher är alltså denna tidskrifts ansvarige utgivare, men biträdes i redaktionen av docenten Gösta Bagge.

Slutligen har Heckscher under världskriget lämnat värdefulla bidrag till belysning av dettas ekonomiska problem, bland vilka i främsta rummet märkas "Världskrigets ekonomi" (1915) och "Världskrigets finansiering" (1917). Hit bör väl ock räknas statens krigsberedskapskommisjons digra betänkanden, då Heckscher icke blott varit ledamot och mot slutet ordförande i denna, utan även dess sekreterare.

Härmed komma vi över till det otal sakkunniguppdrag Heckscher anlitas för av skiftande regeringar. Raden inleddes med sekreterarskap i kommittén för den officiella statistikens omorganisation (1909) och sedan dess har han aldrig varit helt befriad från sådana. Bland ämnen, för vilka hans sakkunskap tagits i anspråk, må nämnas införandet av statsvetenskaplig

SVENSKT BISKOPSMÖTE I STOCKHOLM. Grupp bild av biskoparne (fr. v.): J. A. Eklund, H. Danell, U. L. Ullman, L. Lindberg, E. H. Rodhe, ärkebiskop N. Söderblom, biskoparne J. Personne, E. Lönegren samt biskop G. Billing bakom biskop Personne.

examen, vilkoren för inträde i utrikestjänsten, folkundervisningen, statsskuldens amortering, värnskatten, lärarnes avlöning och den allmänna tjänsteplikten.

Till sist må nämnas att Heckscher utgivit grundlinjer till nationalekonomiens grundvalar för undervisningens tjänst.

Heckscher är i äktenskap förenad med Ebba Susanna Marcella Westberg, dotter av postmästaren P. G. Westberg och hans maka Sanna Lindh.

Den 18 mars samlades rikets biskopar i Klara församlingshus i Stockholm till möte för dryftande av ett flertal viktiga frågor bland vilka märkes förhållandet mellan kyrka och stat, kvinnans arbete i kyrkans tjänst, det reviderade psalmboksförslaget och en del planerade förändringar i fråga om konfirmationen. I denna sistnämnda sak har även en vädjan från Stockholms prästerskap framlagts för mötet i syfte att få de hittillsvarande konfirmationslöftena borttagna.

Närvarande vid mötet voro förutom ärkebiskopen Nathan Söderblom, biskoparne Gottfrid Billing, Ernst Lönegren, John Personne, Ludvig Lindberg, Hjalmar Danell, Olof Bergqvist, Alfred Eklund, Edvard Rodhe och Uddo Ullman. En hälsning till Sveriges folk blev omedelbart vid mötets öppnande avfattad.

”Ner fotograf”
GAMLA APOTEKSKÄRL FRAN SVERIGE, NORGE OCH DANMARK. Ur en samling, donerad till Nordiska Muséet genom testamente av grosshandlaren E. A. Block, Köpenhamn. Kärlen i mellersta raden ha tillhört K. V. Scheeles apotek i Köping. Klische: Bengt Silfverparre.

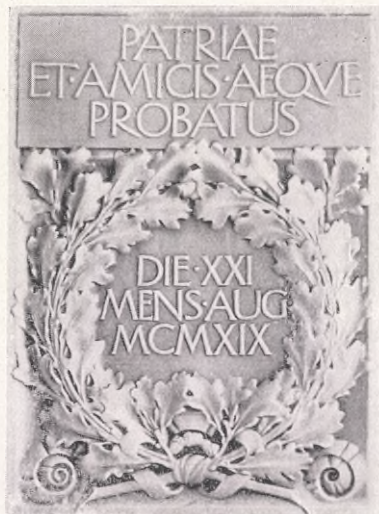
Förutom den förut omtalade utställningen i Nordiska museet av bankir John Håkansons donation och en del andra värdefulla gåvor till högrestandsavdelningen exponeras för närvarande också inom andra avdelningar av museet en del nyförvärv av tämligen stort intresse och värde. De utgöras dels av elva Strindbergsmålningar, donerade av skeppsredare T. Sagen i Kristiania, ämnade att komplettera de förut i museet förvarade Strindbergssamlingarna, dels av ett antal ryor med hängkläden från Blekinge som skänkts till allmogeadelningen av Nordiska museets vänner samt en ståtlig vinnbänk, som inköpts från Västmanland. Dels slutligen av en synnerligen värdefull samling på över 200 apotekskärl, vilken testamentariskt donerats av grosserer E. A. Block i Köpenhamn.

Denna mängd apotekskärl av allehanda typer, bland vilka märkas åtskilliga arbeten från de nordiska fajansfabrikerna samt några kärl från Scheeles apotek i Köping, ha hopbragts av grosserer Block under talrika resor i Sverige, Norge och Danmark. Den dyrbara gåvan finns, jämte de fört omnämnda allmogeföremålen uppställd i utställningssalen för nyförvärv invid skråavdelningen och fyller så gott som fullständigt det lilla rummet.

EN AV RIKSDAGENS FÖRSTA KAMMARE ÖVER SIN TALMAN, GREVE HUGO HAMILTON, PRÄGLAD PLAKETT.

Med anledning av greve *Hugo Hamiltons* 70-årsdag den 21 sistlidne augusti beslöt Första kammaren att låta slå en plakett över sin förste talman och denna plakett har nu fullbordats på Myntverket av medaljgravören Erik Lindberg. Den bär på ena sidan greve Hamiltons profilporträtt samt på den andra en ek-lövskrans och inskriften: "Patriæ Et Amicis Aequè Probatu8" jämte datum och årtal.

I Svensk-franska konstgalleriet utställes för närvarande en av *Auguste Rodins* berömdaste statyer, ett exemplar i brons av "*L'homme qui marche*", som inköpts av en svensk privatman. I den storlek, som nu ifrågavarande, förekommer statyn endast i sammanlagt fem exemplar och det är alltså synnerligen glädjande att ett av dem förvärvat för Sverige.

EN SÄLLSYNT UTMÄRKELSE.

HOVFOTOGRAF J. HERTZBERG TILLDELAS VOIGTLAENDERMEDALJEN.

För någon tid sedan genomlöptes pressen av meddelandet att läraren i fotografi vid Kungl. Tekniska Högskolan i Stockholm, hovfotograf *John Hertzberg* av "Photographische Gesellschaft in Wien" tilldelats dess Voigtlaendermedalj i silver. Denna utmärkelse är desto mera hedrande för vår kände landsman, som, det är första gången den tilldelats en skandinav.

Hovfotograf Hertzberg är född den 22 december 1871 och blev redan tidigt fängslad av så stort intresse för fotografien, att hans studier snart kommo att helt inrikta sig på densamma. Förutom vid den Högskola han nu tillhör som lärare, har han tidigare studerat vid och utexaminerats från K. K. Graphische Lehr und Versuchsanstalt i Wien samt vid Tekniska Högskolan i Berlin och haft förmånen att åtnjuta handledning av så främstående lärare och forskare på fotografiens område som professorerna J. M. Eder, A. Sainer och A. Albert, samtliga i Wien, samt professorerna Miethe och Liebermann i Berlin. I Stockholm trädde herr Hertzberg så gott som omedelbart i första linien bland våra fotografer, innehade i flera år en välkänd atelier i huvudstaden men ägnade sig vid sidan därav åt en vidsträckt skriftställar- och föreläsarverksamhet. Han har därvid sökt att på allt sätt göra den fotografiska vetenskapen utnyttjad i praktiken och fästa uppmärksamhet på det värde en grundlig teoretisk kunskap har för den praktiskt arbetande fotografen. Han kan också icke utan skäl nämnas vår nuvarande fotografgenerations andliga lärofader. I ett otal uppsatser i olika tekniska och vetenskapliga tidskrifter samt framförallt inom den svenska fotografiska facklitteraturen har han rört sig på fotografiens alla områden och överallt givit goda uppslag eller framlagt intressanta rön. I detta samband bör kanske nämnas, att han på sin tid tog initiativet till den handboksserie, som utgives av Svenska Fotografernas Förbund och vars första del: "De fotografiska kemikalierna", han själv utarbetat. Talrika äro även de föreläsningsserier och kurser i fotografi, som han hållit, dels för fackfotografer, dels för elever vid K. Tekniska Högskolan i Stockholm, officerare från armé och marin, etc. att han även varit en ledande man inom de fotografiska sammanslutningarne liksom i sakens natur och innehar han f. n. ordförandeposten i Fotografiska Föreningen i Stockholm.

Hovfotograf Hertzberg har företagit ett mycket stort antal studieresor till olika länder och besökt ett stort antal fotografiska och kemiska kongresser och utställningar, ss. Berlin, Rom, London, Dresden, etc., varjämte han kallats att hålla före-

Efter fotografi

Klitch: Bengt Sjöforsparre.

"L'HOMME QUI MARCHE", STATY AV AUGUSTE RODIN, FÖRVÄRVAD FÖR EN ENSKILD SVENSK KONSTSAMLING.

läsningsserier i Danmark och Norge. Dessutom har han fungerat som prisdomare vid talrika in- och utländska utställningar. Förutom den utmärkelse, som nu kommit honom till del innehar han ett stort antal medaljer och diplom av såväl svenskt som utländskt ursprung.

Voigtlaendermedaljen, av vilken vi här meddela en avbildning, bär på framsidan den berömda optikern F. Voigtlaenders porträtt jämte följande text i upphöjd skrift: "Ehrenpreis gestiftet von Friederich Ritter

v. Voigtlaender 1868". Baksidan tillkännager på samma sätt: "Ertheilt von der Photographischen Gesellschaft in Wien für verdienstvolle Leistungen John Hertzberg, Stockholm". (H. B.)

Till svensk ledare för den stora skandinaviska banken

AUSTIN J. LINDSTRÖM. Nyligen utsedd till svensk ledare för den stora skandinaviska banken "State Bank of Chicago". — Efter porträttet.

i Chicago — State Bank of Chicago — har nyligen, sedan direktör Henry S. Henschen efter 30 års tjänstgöring avgått från befattningen, utsetts en ung svensk-amerikan, mr Austin Lindström

Efter porträttet

HÖVFOTOGRAF JOHN HERTZBERG, STOCKHOLM, en av den svenska fotografikonstens främste praktiske och vetenskaplige utövare, har i dagarna tilldelats den sällsynta utmärkelsen av Voigtlaender-medaljen i silver från "Photographische Gesellschaft in Wien", det första exemplet som gått till Skandinavien.

Licht: Bengt Silversparre.

Efter porträttet

PORTRÄTTBYST AV ROBERT LINDBLOM, modellerad av den svensk-amerikanske skulptören Frank Gustafson. — Bysten är avsedd att uppställas i den efter den framstående svensk-amerikanske börsmäklaren uppkallade skola i Chicago vilken i dagarna inviges. — Text å sid. 431.

med kassadirektör som officiell titel.

Austin J. Lindström är född 1881 och son till den 1895 avlidne pastorn vid Augustana synoden A. P. Lindström, som bördig från Böne i Elvsborgs län 1852 överflyttade till Amerika. Efter att 1898 hava avlagt avgångsexamen från Augustana Busi-

ness College började Lindström junior sin bankmannabana vid Farmers State Bank i Wausa, Neb., kom sedan till Cedar Rapids, Neb., och därefter Rock Island Saving Bank i Rock Island, Ill.

LÖJTNANT N. E. HELLSTEN.

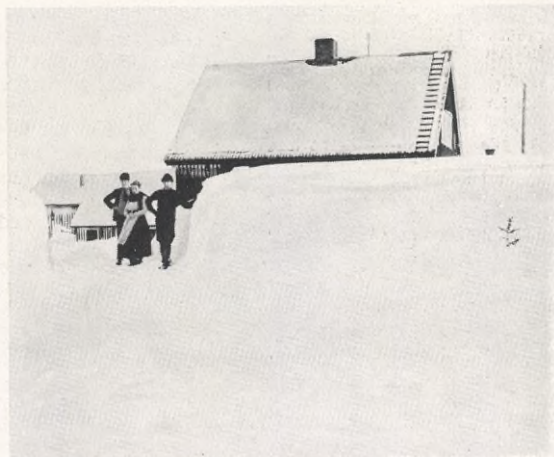
Bäste svensk i Nordiska fäktävlingarne. — Text å sid. 431.

Här kvarstannande han som kassör till år 1918, då han antog erbjudandet att bli assisterande kassör vid State Bank of Chicago. Den 13 januari i år valdes han till nämnda bankinstitutions kassadirektör.

EN ALTARPRYDNAD I BAROCKSTIL från 1700-talet, förut i Fässbergs 1896 nedrivna gamla kyrka, har nu blivit återinsatt i samma församlings nya tämpel. — Foto. Kjellman, Mölndal.

På initiativ av en enskild förening, "Föreningen för familjelärarinnor" och med kraftigt ekonomiskt stöd av bland andra härads-hövding Knut Tillberg, finns sedan ett par år tillbaka i det lilla fridfulla Sigtuna ett hem för gamla guvernanter, som sakna medel att själva skaffa sig en tillflyktsort under sin ålderdom. Detta "Hemmet för familjelärarinnor", har plats för tio pensionärer och är i all sin anspråkslöshet en synnerligen behaglig och trevlig plats för dessa gamla, som efter ett mödosamt och plikttroget liv därför utan skulle stå hemlösa. Beroende som hemmet i fråga är av enskilt understöd har det emellertid givetvis att dragas med rätt stora ekonomiska svårigheter och för dess vidmakthållande anordnades därför den 21 mars å Grand hotell i Stockholm en soiré, vid vilken en mängd synnerligen framstående personligheter inom musikvärlden medverkade. Det är ju att livligt hoppas

Amatörfoto. Hallböck, S. Sunderbyn.

Kliche. Fred Sjöbergsparre.

SUNDERBY FOLKHÖGSKOLAS LÄRAREBOSTAD INSNÖAD.

HEMMET FÖR FAMILJELÄRARINNOR I SIGTUNA till förmån för vilket en stor soiré givits å Grand Hotell i Stockholm den 21 mars. — Efter fotografi

att det lilla hemmet skall få medel till sitt fortbestånd, allrahelst som det under nuvarande svåra förhållanden i allmänhet torde kunna betraktas som nära nog oersättligt.

WIENER-LÄRLINGAR SÄNDAS TILL LANDET GENOM SVENSKT INGRIPANDE. I mitten syns svenske vice konsulin i Wien, A. E. Olofson. — Efter fotografi.

PACKNINGEN.

FÖR HVAR 8 DAG AV **ARTUR MÖLLER.**

DET hade varit en enkel intim avskedsmiddag, bara två av hans gamla vänner och han själv. Men den hade färgats av den säregna stämningen inför ett uppbrott — starkast och lättast hos den som lyfter vingen, vemdigare och en smula avundsam hos dem som skola bli kvar och känna, att morgondagen endast kommer med

ännu en liten ökning i tillvarons tomhet — — —

— Ja här går man och multnar i slentrianen, sade den ene. — Samma gator, samma ansikten, samma svar. Du är lycklig du som får komma ut.

Han drog något på munnen åt det stora ordet.

— Näja, lycklig — — — Ju mindre förväntningar man gör sig, ju mindre besvikelser. Det är en av de få saker som livet har lyckats lära mig.

— Äh, ta det inte så överlägset, sade den andre och stötte sitt glas mot hans. — Det syns minsann tillräckligt på dig hur säll du är över att lämna oss.

— Ja nog ska det bli skönt att kasta loss alltid, log han igen. — Men om en eller annan månad siter jag kanske vid min ensamma table d'hôte och vet inte vad jag skulle vilja ge för att sitta med er här på Continental vid ett glas svensk punsch. Sådana är vi ju.

— Ja, nickade den andre. — Apropos, ska vi inte säga till hovmästaren om en flaska till?

— Inte för min del. — Han såg på klockan. Över tio! Och jag har inte ens packat än!

Efter ett knappt avsked, präglat av svenskens rädsla för att inför sitt eget kön visa en skymt av sentimentalitet, kom han ut på gatan och slog upp kragen. Det snöade tungt, i stora våta flingor, som gingo en död i fullhet till mötes när de nådde trottoarens bruna, smackande modd. Ur snötöcknet ljödo dovt spårvarnarnas klämtningar. Galoschklimat!

Men även om det varit frost och hög luft — nu var han trött på vintern för den här gången. Hur festlig och sagovit är inte snön i december — hur led och banal i april! För den som inte var född vid polcirkeln kunde sannerligen ett par månader med en blek sol kravlande långs horisonten vara nog. De gånger man fick se den, väckte den ju bara en dof längtan åt det väderstreck där den visade sig!

En tidningsfilialis skyltfönster kom honom att hejda stegen. Där hängde ett par byråtelegram: kursfall på mark, hungerkravaller, bolsjevikerna herrar i Tomsk. Men hans blick fångades av ett par utslagna dubbel-sidor ur ett illustrerat magasin. Ett perspektiv i ett lätt blåaktigt silverdis över en flod, som gled fram under sköna, triumfatoriskt smyckade broar — kajer med ålderdomliga pittoreska saluständer för gravyrer och gamla bokluntor — livliga gestikulerande människor med eld i pupillerna. Han slöt ögonlocken och bilden fulländades — han tyckte sig till och med inandas atmosfären i sin ungdomslängtas stad — asfalt-lukten i gathörnen, violerna, de tunga parfymerna och de friska kårarna från knoppande boulevarder...

Sin ungdomsyras stad, sin tankes fostermor, sina sinnens metropol skulle han än en gång återse efter alla dessa år... Om en vecka skulle han gå i Paris! Det var som han först nu fattade det, och hans puls ökade takten.

En vecka! Han måtte ha sagt det högt ty en medelålders dam som ståt med näsan tryckt mot rutan vred på huvudet och såg förolämpad på honom.

Medan han smågnolande fortsatte hemåt steg den ena dagen, den ena situationen efter den andra från den gången fram för hans minne. Episoder, som blekts ur, finga liv på nytt. Samma fenomen förmodligen,

som när man vid annalkandet till en plats liksom möter hågkomsten av namn, gator och ansikten som fallit ur minnet.

Skulle han få lika mycket av den här färden som av den förra? Ja varför inte? Det där om blasert-heten var säkert mest prat. Vem är väl så blaserad som en fil. stud. eller en underlöjtnant? Det är mera av barn i mannen än i ynglingen, har Nietzsche sagt. Och vid trettiofem år är man tacksammare för vad man får än vid tjugo.

Han lät det elektriska ljuset falla in i garderoben på sina båda koffertar. Efter ännu någon minuts tvekan bestämde han sig för den största. Bättre att ta lite övervikt än att sakna någonting, han tänkte ju inte vända hem i brådrasket.

Först ett lag böcker som barlast. Inte för många — men dock så att han hade en och annan landsman av sitt bästa umgänge med i bagaget, om han en eller annan aftenstund skulle längta efter deras sällskap och efter svenska ord...

Så var det väl bäst att lägga ned underkläderna. Naturligtvis var bara en del tvättat och struket. En hel hög skjortor, kragar och annat hade han förbrukat under den tid han gått och väntat på att få sina pass i ordning. Han betraktade den med ovilja. Skulle man verkligen släpa med sig smuts också hemifrån?

Det var nog säkrast i alla fall, det var förmodligen inte tider att köpa nytt därute. Att starta en rundresa utan packning kunde passa för en man med Phileas Foggs finanser men inte för hans resekreditiv.

Han slungade ned de skrynkliga plaggen och bredde omsorgsfullt de nystrukna och fräscha över dem, men hade samtidigt en känsla av något humbugsartat.

Nu kom den viktigaste frågan: vilka kostymer som borde tas med. Fracken naturligtvis — han reste ju till länder där den var evening dress — inte bara ett trist högtidsplagg vid barndop, begravningar och bolagsmiddagar. Smokingen kunde han då lugnt lämna hemma, men jaquetten måste följa med. Ett moln förmörkade hans sinne medan han försiktigt vek ihop skörten. Han hade hatat denna kostym i ett halvt år, eller sedan första stunden han mötte sin spegelbild med den. Den gjorde hans figur löjlig, de smala randiga benkläderna framhöll hans kobenthet och när han rätade ut ryggen, slog rocken ett veck mellan axlarna. Och den påmände honom om en tanklös elakhet från en alltför vacker mun.

Se där hängde ju hans gulmelerade homespun från i sommar — den kunde kanske komma till pass vid någon badort fram i mars. Bara den inte redan verkade alltför omodärn och Europas landsort...

Han satte sig med en suck av trötthet i sin skrivstol och tände en cigarett. Äntligen var garderoben expedierad, med skodon, block, halsdukar och det hela. Nu återstod bara några papper, som han tänkte lägga i sin handväska. Ty det hade en gång hänt honom, att hans poletterade resgods kommit på avvägar.

Där, överst i skrivbordslådan, låg det halvfärdiga manuskriptet som han kört fast i härförleden och sedan inte kunnat förmå sig att ta upp igen. Han stirrade på det med en blick, mot vars hat det som ägnats hade jaquetten var för intet att räkna. Men berättelsen hade fortskridit för långt, representerade redan för mycken tidsutdräkt, för mycket arbete att få kastas bort. Alltså skulle han ha dess motbjudande personer till resällskap!

Där låg några brev som han inte haft tid att besvara — blandade med andra som redan avfärdats. Men han gätte inte gå igenom dem i kväll. Bäst att allt sammans fick åka med.

Och så fotografierna — porträttet av den lille døde

Fortf. å sid. 430.

KOLONNERNAS STAD.
FÖR H. B. D. AV WILLIAM ANDERSON.

KARLSKRONA: STORTORGET PÅ 1880-TALET MED FREDRIKS- OCH TREFALDIGHETSKYRKORNA.

T. h.: FREDRIKSKYRKAN OCH TREFALDIGHETSKYRKANS PORTIK FRÅN SYDVÄST.

Som sig borde tog det av N. Tessin d. y. 1680 uppgjorda utkastet till grundplan för Karlskrona först och främst hänsyn till flottan och dess krav. Åt den avdelades den bästa terrängen, Trossös södra del från öster till väster, skild från den övriga staden genom en bred mur. Utanför denna mur upprutades den borgerliga stadsdelen, dikterad av en förnuftig strävan

Efter fotos.

TREFALDIGHETSKYRKANS PORTIK OCH RÅDHUSET.

Klitch: Bengt Silfverparre.

efter reglementär ordning, militärisk som ett slagfält med marschkolonner. Den uppbares av klarhet, följdriktighet, ro och rymd, men den är ofta enformig och icke naturlig. Man märker dock i den Tessinska planen barockens strävan efter enhetlighet och konstnärlig form och detta kom även fram i Erik Dahlbergs grundplan från 1694, vilken blev och ännu är i stora drag norm-

givande för stadens gestaltning.

Stadens centrum är Stortorget, dit huvudgatorna leda från olika väderstreck. Genom de valda platserna för rådhuset och huvudbyggnaderna, erhöll detta torg stor rymdverkan och fick ett levande uttryck. Här uppstego kolonner och murmassor, som förlånade det en rytmisk skönhet. Genom klok fördelning skulle detta torg kunna bli av enastående verkan, men här som ofta annorstädes i våra landsortsstäder har byggandet skett utan tanke på helverkan.

I stora drag ha torgbyggnaderna fått sin karaktär under det sista år-

KARLSKRONA:
MÖNSTER- OCH MODELLSALEN
från sydost.

Vidst. bild: POLISVAKTEN PÅ 1890-
TALET.

Nederst: KÅR DE GARDE Å NYA
VARVET från söder.

Efter fotografier.

tiondet av 1700-talet och sammanfaller alltså med Karlskrona-arkitekturens stora blomstringstid. Under 1780-talet genomgick svenska flottan en nydaning såsom aldrig förr, samtidigt som kronan uppförde ett särdeles stort antal mer eller mindre monumentala byggnader i nyklassisk anda. Det var Henrik av Trolles, av Chapmans och Carl August Ehrensvärds tidevarv. Nu uppföres 1782—86 på varvet Mönster- och Modellsalen. Själva huvudstommen av putsad tegel torde ha tillkommit något eller några årtionden förut. I andra våningen utbygges modellsalen av trä, framspringande ur fasaden mot norr och söder. Mot söder är huvudfasaden anbringad i form av en grekisk tempelfront med kraftiga doriska träkolonner, uppbärande en gavelfronton.

Vid den stora brand som övergick Karlskrona 1790 härjades även den vid Stortorget liggande Trefaldighetskyrkan svårt. Den 1709 invigda kyrkan, som till arkitekt hade N. Tessin d. y. och till byggmästare den

från Kalmar domkyrkobygge bekante arkitekten Rudolf Bientz, blev dock först färdigt under 1700-talets senare hälft, kort före branden. Efter denna sattes kyrkan ånyo i stånd under åren 1792—1802 enligt ett förslag av O. S. Tempelman. Härvid tillkom vid den norra korsarmen mot Stortorget den ståtliga öppna portiken

KARLSKRONA: CARL AUGUST EHRENSVÄRDS TÄMPEL PÅ SKÄRFVA.

av joniska kolonner, uppbärande en antikiserande frontongavel. Den Tempelmanska kupolen ansluter sig väl till den nästan ett sekel äldre byggnadskroppen, även om den gamla kupolen måhända gav ett stortätligare, fästligare intryck. Omedelbart bredvid reste sig kort efter det nuvarande rådhuset. Läget var ypperligt. Placerad vid Stortorgetts västra del, behärskade byggnaden, symbolen för stadens makt, hela den stora, öppna planen. Den lugna stilen komponerade den väl in bland platsens övriga monumentala byggnader. Genom fasadens kolonnhall, vilken dock tillkom först 1805, uppstod en stark samklang med Trefaldighetskyrkan i söder och det s. k. stadshuset i norr. Det blev enhet och harmoni över denna del av det stora torget, samtidigt som Fredrikskyrkan forfar att vara det dominerande verket.

Under 1790-talet och långt därefter uppstå inom det av branden 1790 härjade området hela kvarter av byggnader med strängt betonad vågrät indelning såväl

Efter fotografier.

KARLSKRONA: GAMLA STATSKYRKOGRÄDEN.

i sten som trä. Kolonner, profilerade gesimser, tandsnittsfriser och doriska pilastrar äro utmärkande för en mängd Karlskronabyggnader från denna tid. Även de talrika lusthus, som nu uppstå i stadens många trädgårdar eller på sommarställen utanför, byggas i nyantik stil. Karlskrona kan därför bland svenska landsortsstäder med undantag måhända för Göteborg kallas en kolonnernas stad.

Text till bild å sid. 422.

Den hjälp, som från Sverige lämnats den nödlidande befolkningen i Wien, har även kommit ett betydande antal av stadens hantverkslärlingar till del. Dessa hava beretts tillfälle till en längre tids lantvistelse i Grödig vid Salzburg, under vilken de tillförsäkrats även ett gott och närande kosthåll.

KARLSKRONA: TYPISKT LUSTHUS FRÅN 1700-TAL. SLUT.

Text till bild å sid. 422.

En våldsamt snöstorm har under de senaste dagarna rasat över Norrbottens kustbygd. De oerhörda snömässorna hava av stormen förts samman till väldiga drivor, vilka på sina ställen tomnat upp sig mot boningshusen till hälften begrävande dem. Vi visa en bild från Sunderby Folkhögskola, där lärarebostaden så blockerades av snön att lärarefamiljen icke med egna ansträngningar kunde taga sig ut ur byggnaden utan hjälp måste lämnas utifrån genom att snön undanskottades från den översnöade ingångsdörren.

Text till bild å sid. 428.

Den franske Europamästaren i boxning Georges Carpentier, vilken den 4 dec. förlidet är besegrade den som oövervinnelig ansedde engelske tungviktsmästaren Joe Beckett på en rekordtid av 74 sekunder, har av Academie des Sports i Paris fått mottaga dess stora pris 10,000 francs. Beslutet motiveras med att Carpentier genom sina vunna boxningssegrar, i vilka intelligensen spelat större roll än den råa styrkeman åstadkommit "ett materiellt, vetenskapligt och moraliskt framsteg för mänskligheten".

Carpentier, som är född 1894 och som till en gruvarbetare visade tidigt livligt intresse för idrott och blev, nioårig, medlem av en gymnastikförening, vars ledare, själv framstående boxare, inom kort upptäckte gossens eminenta anlag för boxning. Carpentiers första offentliga uppträdande ägde rum 1906 vid distriktsmästertävlingarna i boxning i Bethune. I semifinalen slog han med sina tolv år och 35 kgs vikt en korporal som vägde 71 kg. År 1908 blev han i Paris världsmästare i fransk boxning, tränades därefter av sin lärare i engelsk boxning, vilken blivit allt mer populär i Frankrike, och vann samma år sin första professionella match. Under kriget erhöi Carpentier Médaille militaire som aviatör. Han har nu med sin unga fru avrest till Amerika.

DET AV DIREKTÖR SVEN DU RIETZ UNDER VISTELSE I BERLIN DÄR INKÖPTA OCH FÖR HEMFLYGNING UN DAN OROLIGHETERNA ANVÄNDA BIPLANET, efter ankomsten till Norrköping spolerat av stormen. T. v. och vid X direktör Sven Du Rietz. Foto. Holmsten, Norrköping.

dit kl. 4.20. Det aeroplan, med vilket färden företogs, blev den 18 mars under rådande orkanartad storm av vinden kullvräkt ute på flygfältet, där det i saknad av hangar stod uppställt och blev därvid fullständigt förstört.

Det hade varit dir. Du Rietz' avsikt att med den inköpta praktiga maskinen öppna en flygskola i Norrköping. Med denna plan får nu anstå, tills den i Tyskland kvarstående, först inköpta maskinen och eventuellt ytterligare förvärvade aeroplan kunnat överföras hit till landet.

✱

Briggen "Zaima" av Kalmar har på resa från Halmstad till Tyne med propplast natten till den 18 mars under då rådande starka dimma gått på grund vid Pater Noster-skären, nära Marstrand. Strandingen skedde vid Rönö strax innanför Hammeskär, vilken sistnämnda plats besättningen lyckades nå med hjälp av livbåten. Den strandade briggen gled på följande morgon av grundet och råkade, flytande på lasten, i dritt på Marstrandsfjorden samt bärgades sedan in till Marstrand.

Det i Tyskland rådande osäkerhetstillståndet liksom det av storsträjken orsakade inställandet av järnvägstrafiken har vållat de talrika utländska affärsmän som, närmast med anledning av Leipziger-mässan, uppehållit sig i landet, utomordentliga svårigheter. Två svenska affärsmän direktörerna Carl Wieselgren i S. K. F. och Sven Du Rietz nödgades sålunda för att kunna återvända från Berlin till hemlandet, begagna sig av flygmaskiner. Direktör Wieselgren, som inträffade i den tyska huvudstaden omedelbart efter revolutionsutbrottet, flög därifrån på morgonen den 15 mars till Warnemünde och fortsatte med färjan till Sverige. Direktör Du Rietz som ankom till Berlin den 7 mars beslöt efter revolutionens utbrott att ofördröjligen lämna staden, vilken att döma efter befolkningens upphetsning stod inför de allvarligaste händelser. Järnvägstrafiken var inställd, men det lyckades dir. Du Rietz att den 14 mars för hemfärden inköpa en 160 hästars Albatross flygmaskin. Uppstigningen misslyckades dock på grund av motorfel, och först den 16 mars kunde resan till Sverige anträdas med en nyinköpt 220 hästars L. N. G., en tysk kampfmaskin av starkaste slag. Som förare tjänstgjorde en känd tysk arméflygare löjtnant Rudolf Francke, synlig å bilden ovan jämte hr Du Rietz. Från Malmö, som flygmaskinen nådde efter 2 t. 20 m. färd, fortsattes resan på följande dag kl. 1.00 e. m. till Norrköping med ankomst

Foto. Nilsson, Marstrand. BRIGGEN "ZAIMA", strandad vid Pater Noster-skären och senare införd till Marstrand. Klisché: Bengt Sjöförsvarre.

"Zaima" erhöi vid strandningen betydande skador; botten och babordsidan äro sålunda upprivna efter huggningen mot klipporna, stormasten bräckt vid mårnen och på fockmasten har ena mårsrån knäckts av. Även inredningen har lidit stor skada. Briggen har tidigare vid ett tillfälle havererat, varvid hela dess besättning omkom.

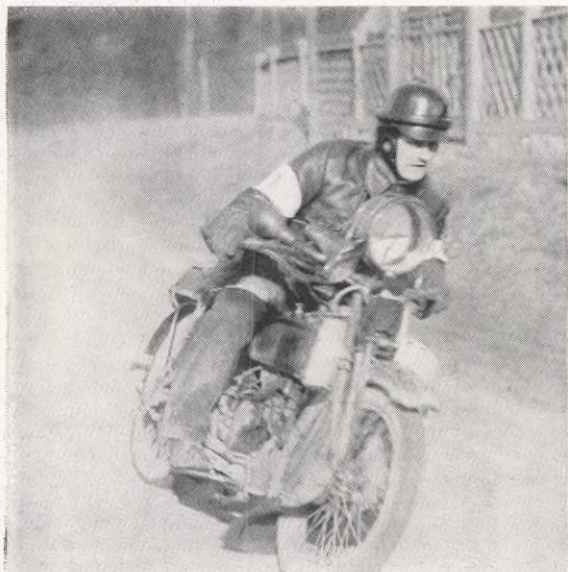

Foto. Norberg, Stockholm.

Klisché: Kem. A.-B. Bengt Sjöförsvarre, Sölm-Gbg.

Foto. Hakelius, Örebro. LÖJTNANTEN GREVE JOHN HAMILTON omkom nyligen vid motorcykelolycka.

T. v. DEN STORA MOTORCYKELTÄVLINGEN PÅ 300 KM. T. v.: Herr B. Malmberg, förste man vid slutmålet, Stallmästargården. T. h.: Herr G. Schultz, fullföljde tävlingen med ena armen ur led efter en svår kollision — en osedvanligt käck bedrift.

HERMAN SUDERMANN'S KOMEDI "ETT GOTT RYKTE" PÅ K. DRAMATISKA TEATERN.
Fr. v.: Herrar Gösta Hillberg (kommerserådet Termählen) och C. J. Fahlcrantz (Max) samt fru Tyra Zanderholm (Dorrit).

Att Dramatiska teaterns ledning kunde finna det vara ett intressant experiment spela Heibergs mycket omdebatterade "Parade-

sengen" kan ju vara förklarligt, men vad som däremot är fullkomligt gåtfullt är vad anledning som kan ha funnits att framföra Sudermanns förlagade pjäs "Ett gott rykte", som den 19 mars hade premiär, på vår främsta dramatiska scen. Ty att den kunde vara på något sätt lockande ur vare sig litterär, komisk, dramatisk, regi- eller skådespelsynpunkt är så gott som otänkbart, allrahelst nu mitt i säsongen när den mest glänsande och värdefulla dramatikern borde trängas om plats. "Ett gott rykte" hör inte ens till Sudermanns bästa arbeten, flera saker av honom, som spelats just i Stockholm, ha haft större verkan. I "Ett gott rykte" är det egentligen bara en enda scen som har dramatisk spänning, i övrigt glider den otroliga handlingen framåt, släpigt, tungt och ointressant.

De båda kvinnliga huvudrollerna utfördes av fruarna Stina Hedberg och Tyra Zanderholm. I övrigt var det endast Ivar Kåges framställning av en tysk junkerbaron från tiden före kriget, som hade någon större scenverkan.

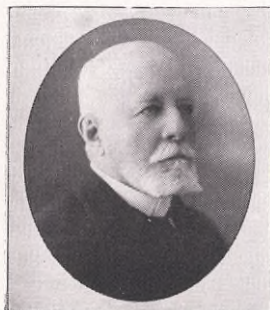
Uppsättningen, den första moderna av teaterns nye unge regissör Olof Molander, var ovanligt elegant och raffinerad samt blev på sätt och vis kvällens bästa behållning.

Efter fotografi. Klische: Jenny.
NAIMA WIFSTRAND gör succès i "Stambuls ros" på Scala-teatern i Köpenhamn. Scen med herr Henry Seemann.
Text å sid. 431.

Efter fotografi. Klische: Ernst Silfverparn.
GEORGES CARPENTIER, den världsberömda franske mästerverboxaren, har i dagarne ingått äktenskap med m:elle Elsasser.
Text å sid. 426.

O. H. SILFVERBRAND.
F. d. Försäkringsdirektör.
Sthlm. — 75 år 5 april.

K. S. LEIJONHUFVUD.
Friherre. F. d. Försäkringsdir.
Sthlm. — 70 år 31 mars.

C. A. WACHTMEISTER.
Greve. Konteramiral. — Sthlm.
55 år 28 mars.*

F. E. A. SÖDERBERGH.
Ingenjör. — Stockholm.
55 år 29 mars.*

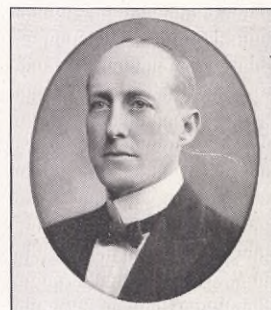
K. KIERKEGAARD.
F. d. Godsägare. — Saltsjöbaden.
75 år 26 mars.

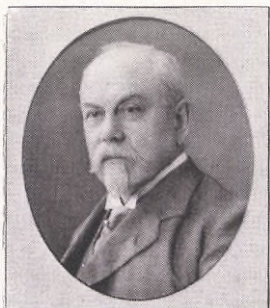
C. G. SPARRE.
Greve. Godsägare. — Finne-
kumla. — 60 år 17 mars.*

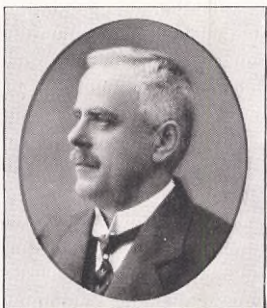
M. H. SJÖSTEDT.
Grosshandlande. — Hjo.
60 år 2 april.*

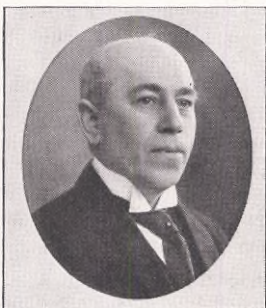
O. D. KROOK.
Häradshövding. — Piteå.
50 år 31 mars.*

B. L. G. GARDELL.
Civilingenjör. — Stockholm.
70 år 3 april.*

C. H. F. ROSENGREN.
Länsveterinär. — Luleå.
60 år 26 mars.*

H. O. ÖSTERDAHL.
Redaktionssekr. — Malmö.
50 år 1 april.*

S. KULL.
Handlande. — Laholm.
50 år 25 mars.*

E. KRUSE.
Fröken. Skolförestånd. — Sthlm.
60 år 16 mars.

A. H. ROSBORG.
Tj. Professor. Ingenjör. — Sthlm.
50 år 1 april.*

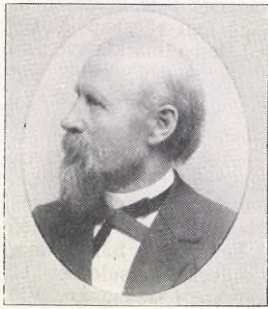

P. A. S. HERRLIN.
Professor. — Lund.
50 år 30 mars.*

A. F. ROMDAHL.
Nyutnämnd Professor v. Gö-
teborgs högskola.*

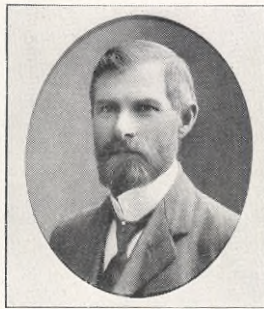
* Data å nästa sida.

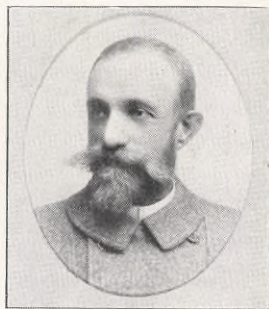
O. G. BERGIUS †.
F. d. Bokhandlare. — Vänersborg. — F. 39. † 13 mars.*

J. E. JOHANSSON †.
Buntmakare. — Karlstad. F. 59. † 15 mars.*

J. SVENSSON †.
Grosshandl. Komm.-ordf. — Vinslövn. — F. 65. † 2 mars.*

E. G. O. BERGENHEIM †.
Godsägare. Komm.-ordf. — Grytgården. — F. 71. † 12 mars.

ALAP'IK WACHTMEISTER. Ulijn. v. Flott. 84, tj.-gör. v. Marinstab. 01—09, ex. led. av Lotsstyr. 05—09, kommandörkapt. 2 gr. 06, 1:sta gr. 11, kommandör 16, stabschef h. inspektören ö. Flott. övn. t. sj. s. å., flaggkapten å kustflottan 15—18, inspekt. ö. undervattensbåtvarvet t. 19, konteramiral o. högste befälh. ö. kustflottan sdn 19. Ord. i Sjöoff. sällsk. i Stockh. 20.

FRITZ SÖDERBERGH. Avg.-ex. fr. Tekn. högsk. V. 88, anst. v. järnv. undersökn. f. Stat. järnv., bitr. h. major G. Nerman, ritbitr. v. Stockh. stads vattenledn. o. v. Operabyggn. konstr.-byrå 88—95, konstr. f. hallarne v. 97 års konst- o. ind.-utsk. i Stockh. 95—97; inneh. av konstr.-byrå i Stockh. sdn 98. Ledare av det pågående arbetet i och i förstärkning av grunden under K. Slottet i Stockholm.

CLAES SPARRÉ. Eg. egendomarne Finnekumla, Fåsteröd, Öfrarp, Hofs-näs, Råddö, Källkestad, alla i Västergötl. Ord. i komm.-st. sdn 02. Styr-led. i Älvsb. m. fl. i hypot.-fören., ordf. i styr. f. N. Kinds brandst.-bol. sedan 10.

HELMER SJÖSTEDT. Inneh. av firman H. Sjöstedt i Hjo sdn 81. Verkst.-dir. o. styr. ordf. i Hjo—Stenst. järnv. a.-b., Angb. a.-b. Hjo—Hästholmen samt Hjo Vattenkuranst.; ordf. i styr.na f. a.-b. Hjo bank o. Hjo sparb. v. ordf. styr. f. Västerg. o. N. Hall. handelskamm. Ord. i stadsfullm. sdn 01, brandstyr., styr. i komm. mel/ansk., länet fiskerikomm.; v. ordf. i kyrkost., folkskolestyr., fattigv.-styr. (sdn 82); led. av kyrkoråd., tax.-nmd., lasar.-dir. i Falköp., hushålln.-sällsk. förvaln.-utsk. Led. av landstinget sdn 97 samt av dess förvaln.-utsk. På sin tid ordf. i drätselk., v. ordf. i helsov.-nmd.

OTTO KROOK. Stud. 89, hovr.-ex. 94, e. o. not. i Svea hovr. s. å., tf. omb.-man v. Riksb. avd.-kontor i Örebro 97—07, under ett par år adj. led. o. e. o. ass. i samma hovr.; häradshöv. i Piteå doms. sdn 12. Stadsfullm. sdn 15.

BERNDT GARDELL. Utex. fr. Chalm. tekn. inst. högre avd. 72, prakt. v. in- o. utl. verkst. t. 75; senare förman, ritl. o. konstr. v. mek. verkst. i Sverige; sdn 92 anst. v. Bolinders mek. verkst. i Stockh.. Led. av komm. i den lägre tekn. undervisn. ordn. 07—12.

FERDINAND ROSENGREN. Stud. 80, veter.-ex. 84, distr.-veter. i Ströms

distr. 88—93, länsveter. i Jämtl. länsveter. distr. 93—97, länsveter. i Norrb. södra länsveter. distr. sdn sistn. år. Förestånd. f. Luleå karantänstall sd i 01, exportbesikt. veter. sdn 07. Stadsveter. i Luleå 98, förestånd. f. stadsens köttbesikt.-byrå sdn 01; led. av helsov.-nmd 98, v. ordf. 13—16, ordf. 16—19. Sekr. o. v. ordf. i länet veter.-styr. sdn 14.

HERMAN ÖSTERDAHL. Medarb. i dagspressen sdn 98; i Sydsv. Dagbl. Snällposten 07, förste red.-sekr. där sdn 10. Ord. i styr. f. S. Sv. pressfören. 13—14; under fl. år v. ordf. i Sv. Journalistfören. krets. f. S. Sv. samt ordf. i Sydsv. tidn.-männens sjukförsäkr. o. underst.-fond.

SVEN KULL. Handlande. Led. av stadsfullm., skolstyr., sjukh.-styr., elektr.-styr. Styr.-ordf. o. jouth. dir. i Skand. kred. a.-b. avd.-kontor, där-förinnan i Skån. hand.-bankens avd.-kontor.

ANDERS ROSEBORG. Utex. fr. Tekn. högsk. 92, prakt. i Amerika 92—94, lär. v. Tekn. högsk. sdn 94, tf. prof. i maskinlära där sdn 13. Konsult. maskinl. sdn 06, autom. inspektör sdn s. å. Stat. flygplansinsp. sdn 19; led. av Flygkomm. 19.

AXEL HERRLIN. Stud. 87, fil. lic. 91, fil. dr. 92, doc. i teor. fil. i Lund s. å., i fil. v. Göteborg. högsk. 06, prof. n. h. o. v. 11, prof. i psykologi o. ped. dag. i Lund. sdn 12. Med. hed.-dir. v. Karol. inst. 10. Utg. ett flertal skr. i filos. o. pedag. Biografi o. hetsid.-portr. årg. XII:23.

AXEL ROMDAHL. F. 80, stud. 98, fil. lic. 05, fil. dr. s. å., doc. v. Göteborg. högsk. 06, i dagarne utn. i inneh. av en v. högskolan för honom inrättad personlig professor i konsthist. o. teor. e. o. aman. v. Nationalmus. 03, v. Nord. mus. 04, Intendent v. Göteborg. mus. sdn 06. Led. av styr.na i Sjödjöfren. skola, Rhösska konstslöjdmus., led. av komm. f. Ch. F. Lindbergs donationsfond. Led. av Göteborg. vetensk. o. vittherh. samh.

GEORG BERGIUS †. Inneh. av Georg Bergius bokhand. i Vänersborg 89—19. Led. av stadsfullm., drätselk., kyrko- o. skolråd.

JOHAN JOHANSSON †. Inneh. av buntmakarläffar i Karlstad sdn 79. Stadsfullm. många år fr. 04, ordf. i styr. f. fabr. o. hantv.-fören. 07—15, mångårig led. av styr. f. Karlst. hand.-fören., hed.-led. av hantv.-fören. Mångårig styr.-led. i Sv. hantv. organ.

PACKNINGEN.

Forts. fr. sid. 423.

som han själv tagit och som var det enda han ägde. Det vågade han inte lämna kvar. Det kunde ju inträffa en eldsvåda medan han var borta — eller ett inbrott.

I så fall skulle ju också hennes brev kunna falla i främmande händer... Vore det inte bäst att han brände dem, som han så ofta tänkt. Läste dem för sista gången, och så brände dem sedan.

Och han löste bandet kring brevbuntarna, öppnade slussarne för tusen minnen som aldrig kunde utplånas. De många åren gled på nytt förbi med sina stormar och sin stiltje, sitt jubel och sina missräkningar, sin lycka och sin grämselse — i ett spöktåg som dock på något sätt var verkligare än nuets verkligheter omkring honom.

Allt detta låg mellan hans ungdoms långfärd och den som skulle börja i morgon. Och han hade trott sig kunna leva om den än en gång!

Med armbågarna stödda mot knäna stirrade han tankfullt bort mot kakelugnen.

Bränna? Vad skulle det tjäna till? Så enkelt var det inte.

Man reste inte ifrån sina minnen, lika litet som från sig själv.

De voro den packning som livet lade på vår rygg, som inte gick att lämna kvar.

Och han lade ned brevbuntin i väskan, bredvid det lilla amatörfotografiet.

Ingen prisförhöjning å

Hvar 8 Dag

Samma skäl — höjda arbets- och materialkostnader — som tvingat övriga illustrerade veckotidningar till en prisförhöjning, förefinnas i lika hög grad hos HVAR 8 DAG. Men Hvar 8 Dags gynnsammare ställning inför den läsande och annonserande allmänheten sätter Hvar 8 Dag i tillfälle att avstå från en prisförhöjning.

Hvar 8 Dag kostar sålunda allt fortfarande: för lösnummer... 30 öre „ kvartal... 3: 75

Prenumeration för det nya kvartalet kan verkställas å alla postanstalter eller i bokhandeln.

Göteborg i mars 1920.

HVAR 8 DAG.

Till bilderna å nästa sida.

Situationen i Tyskland har de senaste dagarna undergått en visserligen långsam men dock tydlig förbättring. Den allmänna upphetsningen har lagt sig och besinningsfullheten börjar återvända. Storstråken är avblåst, kommunikationsväsendet har trätt i funktion, arbetarne uppsöka sina arbetsplatser och samhällslivets pulsar börja åter slå. Den gamla riksregeringen befinner sig i Berlin och är, sedan fred slutits med det oavhängiga socialistpartiet, åter i besittning av den utövande makten. Den vunna freden har dock måst köpas dyrt med en hel rad av betydelsefulla i vänsterpolitisk riktning gående eftergifter, vilka måhända kunna komma att leda längre än vad som för Tyskland och dess folk är gagneligt.

Den bild av återvändande lugn, som landet företer, brytes dock på ett beklagligt sätt av förhållandena i Rhenlandet. Den inom detta område bosatta världiga industriefolkningen har från tiden för den ursprungliga tyska statsvälningen varit anstucken av de kommunistiska idéerna och provinsen, som följt därav, varit skådeplatsen för täta revoltförsök och oroligheter. När riksregeringen vid det av direktör Kapp iscensatta kuppförsoket utfärdade sin stråjkparoll, åtlöydes den beredvilligt av arbetarne i Rhenlandet, vilka emellertid samtidigt utropade rådsrepubliken med proletarietets diktatur, och, efter att hava beväpnat sig, gingo till anfall mot riksvarnstrupperna, vilka överallt måste vika. Striderna hava tilltagit i våldsamt, och på sina håll nått omfattningen av verkliga slag. Den samlade röda armén räknar f. n. enligt uppgift, 50,000 man.

Enligt senare ingångna meddelanden synes situationen i Tyskland åter hava förvärrats. Den röda armén har enligt uppgift förkastat förslaget om vapenstillstånd med riksvarnet. Med hänsyn till den beslutade rekonstruktionen av riksregeringen hava fackföreningarna rest svårigheter, vilka ytterligare skärpt krisen. Slutligen vill ett rykte veta att ännu en motrevolutionär kupp skulle vara att vänta av de från Kapp revolten kända Döberitz-trupperna.

*

Till porträtt å sid. 421.

The Robert Lindblom High School i Chicago i dagarna högtidligen invigts. Sedan högskolans uppförande på sin tid bestämts beslöt skolstyrelsen i Chicago på förslag av skolrådsledamoten Charles S. Petersson — Svenska klubbens i Chicago president — att skolan skulle uppkallas efter vår år 1907 avlidne landsman, börsmäklaren Robert Lindblom, under en följd av år medlem av Chicagos skolstyrelse och ordförande i dess finansutskott. Hr L. intog även ställningen som Chicagosvenskarnes främste representant och erkände ledare. Högskolan, som är avsedd för 2,000 lärjungar, manliga och kvinnliga, är inredd efter de mest moderna och praktiska principer. Ritningarna till byggnaden hava utförts av A. F. Hussander, även han till börden svensk. Samtidigt med invigningen avtäcktes en av den svensk-amerikanske skulptören, byggmästaren Frank Gustafson på initiativ av direktör Charles S. Peterson utförd porträttbyst av Lindblom.

*

Till bild å sid. 428.

Den svenska operettdivan *Naima Wifstrand* gästuppträder f. n. på Scalateatern i Köpenhamn. På programmet står "Stambuls Ros", i vilken fröken Wifstrand utför den kvinnliga huvudrollen *Kondja Gül*. Berlingske Tidendes teaterrecensent skriver bl. a. i sin recension av premiären: "Aftonen var först och främst Naima Wifstrands — och kring henne samlade sig också hyllningen med särskild styrka. Hon var en yppig Stambuls Ros, som sjöng bedärande vackert och spelade fångslande komedi i den dramatiska andra

akten; hennes lustiga sång med kör av en liten skara vitklädda småflickor tog särskilt publiken fången. Fröken Wifstrands gästuppträdande i år kommer att ytterligare befästa och utvidga den vänskap köpenhamnarne förra året slöto med den utmärkta svenska konstnärinnan.

*

Till bild å sid. 427.

En svår motorcykelolycka vilken som offer krävde ett människoliv inträffade den 20 mars vid Rinkabyholm strax utanför Kalmar. Löjtnanten vid Livregementets husarer greve John Hamilton hade på aftonen nämnda dag med motorcykel begivit sig från Kalmar till Hossmo, varvid andre jordbrukskonsulenten C. Sjögren medföljde som passagerare i sidvagnen. Vid hemfärden till staden, vilken anträdtes vid 11-tiden, synes motorcykeln i Rinkabybacken hava slirat och rusat ner i diket, varvid de åkande med stor våldsamhet slungades av maskinen. Greve Hamilton slog i fallet mot stengärdesgården och ådrog sig därvid dödande skador. Hr Sjögren, som kastats över muren in på ett gärde, erhöll mycket svåra, men dock ej livsfarliga skador. Olyckan upptäcktes icke förrän vid 1/2 1-tiden på natten, då de skadade infördes till Kalmar. Kort efter framkomsten dit avled greve Hamilton.

Den under så sorgliga förhållanden borttryckte var son till framlidne översten greve H. J. Hamilton. Född 1890 blev han 1911 officer vid Livregementets husarer. Som närmast sörjande står modern änkegrevinnan Marianne Hamilton i Stockholm samt fyra syskon.

*

Till bild å sid. 421.

Den i föregående nummer av Hvar 8 Dag omtalade fäktveckan avslutades d. 20 mars med ett ståtligt och lyckat slutspel på Grand Hotel där fäktsoaré anordnats med en mängd vackra uppvisningar av de under föregående veckan mest framstående mästarna. På det hela taget hade också svenskarna under tävlingarna visat sig tämligen jämnpelade med normmännen och danskarna och det är att hoppas att de båda ytterst skickliga franska fäktmästare, som för närvarande arbeta här, skola lyckas att än ytterligare förbättra vår inhemska fäktkonst.

Bland de många tävlingarna blev den sista dagens om konungens vandringpris för militärlag den mest spännande och enbart uttagningstävlingarna, som åskådades av bland andra kronprinsen, togo hela förmiddagen i anspråk. Finalen stod mellan prisets innehavare sedan förra året, Svea artilleriregemente, representerat av löjtnanterna Lindblom, E. de Laval och Dyrssen, samt Upplands infanteriregemente, som erövrade pokalen för två år sedan och företräddes av löjtnanterna Hellsten, Edgren och Thulin. Matcherna slutade med att Svea artilleri även detta år hemförde pokalen efter en rad vackra strider som slutade med tre segrar och intet nederlag.

Konungen bevistade tävlingarnas avslutning och utdelade där- efter dess hederspris.

*

Till bild å sid. 427.

Svenska Motorcykelklubbens stora trettiomilstävlan om Midvinterpokalen ägde rum den 21 mars efter ett uppehåll av tre år, vållat av kristidens benzinbrist och därav föranlett körförbud. Tävlingen, som räknade 27 deltagare och försiggick på en bana, förlagd till Södertörns landsvägsnät, var utomordentligt krävande såväl för ryttare som maskiner. Icke mindre än 11 deltagare sågo sig nödsakade att utgå ur tävlingen. Som förste man till tidsmålet inkom herr August Ekvall på en Harley-Davidson och som andre, med samma tid, hr L. E. Ringborg på en Huskvarna-maskin. Den sistnämnda har emellertid vid slutbedömning tildelats *första pris*, ett för svensk motorindustri i allmänhet men särskilt för *Huskvarnamärket* glädjande och hedrande utslag.

Som förste man till slutmålet i Stallmästaregården inkom herr Bernhard Malmberg, Harley-Davidson, närmast följd av herr L. E. Ringborg på en Huskvarnamaskin.

HRR FOTOGRAFER uppmanas att vid insändande af bilder till H. 8. D. icke u aktlåta utsättande av tydligt firmanamn och adress å respektive fotografier. Endast då anges fotografens namn

GENERALSTREJKEN I RHENLANDET: Överst: Gatuliv i Köln den 15 mars. Därunder: Massmöten utanför Köln.
Efter fotografier. Text å föreg. sida.

INNEHÅLL. Professor Eli Heckscher (biografi o. hels.-portr.). — Biskopsmötet i Stockholm. — Första kammarens plakett över greve Hugo Hamilton. — Voigtländer-medaljen till Hof Fotograf John Hertzberg. — Svenska motorcykelklubbens vintertävling. — Nordiska jakttävlingarna i Stockholm. — Svevska nödhjälpen i Wien. — Sudermanns "Ett gott rykte" på Dramat. teatern. — Tyska upprörsrörelsen i Rhenlandet. — Porträtt och bilder till dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — Kolonnernas stad. Av William Anderson. — Packningen. Novell av Artur Möller.

Eftertryck av text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan angivande av källan förbjudes vid laga påföljd.
För Berättelser och Historietter gäller oivillkorligt förbud.